

Chúng tôi m i nh n đ c tin Không quân Phan Thanh Vân đã vĩnh vi n ra đi.

Đ th p nén h ng cho Anh, xin m i Quý V theo đ i h i ký "Ngô i V T Cối Ch t" c a chính KQ Phan Thanh Vân v t, đ c ph b n trên T p San Lý T ng ...
Cũng xin nguy n c u cho Anh Hùng KQ PHAN THANH VÂN đ i đ i yên nghỉ.
(BMH Washington, D.C)

Năm 1957, sau khi ti p thu các phi đoàn v n t i c a KQ Pháp giao i (nh các phi đoàn Béarn, Franche- Comté và Sénégal đóng t i TSN), v i c p b c Trung úy, anh làm hu n luy n viên phi công v n t i t i Liên Phi đoàn 1 v n t i d i quy n ch huy c a Trung tá Nguyễn cao K .

Đ u năm 1958, anh đ c bi t phái sang Hàng Không Dân s , lái phi c cho hãng Hàng Không VN (Air Vietnam) thay th cho các phi công dân s Pháp b sa th i h i h ng.

Năm 1961, anh đ c g i tr v B T l nh KQ đ nh n l nh nhi m v m i. Anh đ c ch đ nh ch huy và lái m t trong hai chi c "Cò Tr ng", có nhi m v đ c bi t bay thám thính, ti p t và th dù các toán gián đ i p bi t kích ra mi n B c CSVN, (lúc b y gi ch có hai phi hành đoàn Cò tr ng đ c thành l p đ bay ra B c theo k ho ch ho t đ ng tình báo do CIA M t ch c và đ i u đ ng, m t phi hành đoàn do Trung tá K chỉ huy và lái, phi hành đoàn th hai do Trung úy Vân ch huy. G i là Cò Tr ng vì 2 chi c phi c C47 dành riêng cho các phi v đ c bi t này đ u đ c "sterilized", t y xóa h t m i c qu t, qu c huy, qu c hi u đ l i toàn thân chi c phi c m t m u nhôm tr ng toát.)

Ngày 1 tháng 7 năm 1961, anh lãnh m t nhi m v đ c bi t thay th cho ông K , lái phi c ra mi n B c đ th dù ti p t bi t kích. Trong chuy n bay đ nh m nh này, phi c c a anh đã b h a ti n tâm nhi t c a phóng không CSVN b n r i lúc 01 gi 15 phút r ng ngày 2-7-61, khi phi c bay sát t m t bi n v a vào đ t li n. Máy bay b r i xu ng m t n i thu c xã Tô hi u, huy n Kim s n, t nh Ninh Bình. Phi hành đoàn do anh ch huy và lái, g m thêm 2 phi công ph (Trung úy Phan kh c Thích, Thi u úy Tr n minh Tâm), 2 đ i u hành viên (Thi u úy Tiêu hu nh Yên, Chu n úy Ph m tr ng M u), 1 vô tuy n đ i n viên (Trung sĩ Nguyễn văn N), 1 c khí viên (Th ng sĩ Ph m văn Đăng), ngoài ra còn có 3 bi t kích dù (Th ng sĩ L c, Trung sĩ Ti t và Th ng sĩ Khoa) thu c phòng 46 (s B c, sau đ i thành Nha K thu t).

C th y 10 ng i trên phi c lúc b b n r i xu ng bãi sinh l y, r i b c cháy, ng i ch t cháy vì k t l i trong phi c , ng i b th ng n ng r i ch t sau đó, ch còn l i 3 ng i sông sót là anh, ng i c khí viên và 1 bi t kích dù. C 3 đ u b th ng tích n ng và b dân quân CSBV trên b ào ra b t gi . Sau m t th i gian b giam gi h i cung t i tr i giam H a lò Hà n i, ngày 15 tháng 11 năm 1961, anh b đ a ra Tòa Án Quân S Trung ng CSBV xét x cùng v i 2 đ ng hành v i b n án nh sau:

-Đinh nh Khoa, bi t kích dù, 15 năm tù

-Phan thanh Vân, tr ng phi c , 7 năm tù

-Ph m văn Đăng, c khí viên, 3 năm tù

Sau khi l nh án, anh b đ a đi c i t o t r i B c B c (Ba vì, S n tây), r i sau đó b đ a lên giam gi t i tr i E Ph Lu (Lào Cai)

Năm 1971, anh đ c CSBV phóng thích sau m t th i gian 10 năm (tù giam và qu n thúc), và nh s lo l ng c a gia đình ng i ch ru t, qua H ng th p t Pháp, anh đ c đ a sang Pháp đ đoàn t v i gia đình và sinh s ng.

xxxxxxxx

Hôm nay đã là 29 tháng ch p, ch còn vài ngày n a là T t r i. T t năm nay là T t Tân H i (1971) và đúng là cái T t th 10 mà mình s ng b v , xa gia đình, xa quê h ng x s . Chi u hôm nay, sau khi hoàn thành xong chi c gi ng đôi r qu t, gã chính y (y viên chính tr) qu n lý h p tác xã m c Đ ng ti n t th xã Ba vì, t nh S n Tây g i tôi lên văn phòng và nói:

-Anh ngh vi c sáng hôm nay, v lán thu x p đ chu n b ngày mai v Hà n i.

Tôi th c m c:

-Đ , báo cáo cán b , tôi v Hà n i có chuy n gì và v bao lâu?

Gã l nh nh ti n:

-Anh đ ng th c m c, đó là l nh trên c a Trung ng, tôi cũng không bi t lý do. Anh c chu n b s n sàng đi, và có l anh s không tr v đây đâu.

Ra kh i văn phòng cán b , tôi tr v lán thu x p đ ngh mà trong lòng nghĩ ng i miên man; l i cái gì đây?Đ c đ a v đây s ng qu n thúc h p tác xã m c này đã g n 2 năm nay, ngày ngày tháng tháng lòng mình lúc nào cũng th p th m lo âu v i cái t i n ng n th m kín mang trong ng i là “gi c lái M ng y”

Năm 1961, sau khi lãnh cái án tù 7 năm, là t H a Lò Hà N i đ n tr i này tr i kia, cu i cùng là tr i E Ph Lu (Lao Cai), tôi đã “ngoan ngoãn” c i t o t t ng đ tr thành “thành ph n ti n b ”, đ sau khi h t án 7 năm tù, đ c h ng thêm 2 năm “t giác” l i tr i giam. Và cu i cùng cho đ n năm 1969, tôi đã th phào nh nh m ng i khi đ c nhân dân, Đ ng và nhà n c tr t do, đ a v đây qu n thúc v i ngh th m c,”ngày đ ng t i đi m” (ban ngày lao đ ng:c a xè, đóng bàn, đóng gi ng, t i đi m danh tr c khi đi ng).

T i hôm nay tr n tr c mãi, không tài nào ng đ c, lo nghĩ l i chuy n gì s đ n v i m nh đây, t i sao l i b đ a v Hà n i, t i sao...t i sao...n m mãi không ng đ c thôi thì d y, phì phèo vài đi u thu c l o.

Ngoài làn các “đ ng chí” đang quây qu n bên đ ng l a to, canh n i bánh ch ng. Ngh i l i n u không có cái l nh đi Hà n i thì gi này mình cũng ng i ngoài đó vì ban sáng mình đã đ c phân công canh n u bánh ch ng t i nay.

Sáng r i, ch a t i 9 gi thì th y đã có m t chi c xe Molotova lo i nh nh xe Jeep c a M , đ u

s n trong sân c a H p tác xã. Tôi cũng đã s n sàng khi đ ng chí cán b qu n lý xu ng kêu lên văn phòng g p cán b trung ng.

Vào đ n văn phòng là tôi kh ng l i, nghĩ th m trong lòng: L i cái ông Toán này n a, cái ông cán b công an đã sẵn sóc mình trong m y năm qua, t khi mình đ c tr thành ng l t do.!! Sau khi anh qu n lý b o tôi ng i xu ng r i đi ra, ông Toán m i ch m rãi:

Anh có đ c kh e không? Hôm nay tôi lên g p anh đ đ a anh v Hà n i và sau đó đ a anh ra sân bay đ anh đi Pháp đoàn t v i gia đình. Đ ng và nhà n c đã r t khoan h ng đ i v i anh và đã ch p thu n l i xin c a gia đình ng i ch c a anh b bên Pháp, cho anh v Pháp sum h p gia đình.

Nghe đ n đây tôi nh t t th , m ng đ n n i nh p tim đ p m nh nh mu n nh y ra ngoài, tuy nhiên v n c l y bình tĩnh đ nghe ti p nh ng l i l i nh i c a đĩa hát cũ đã r e, l p đi l p l i, nào là anh ph i bi t n nhân dân, bi t n Đ ng và nhà n c, nào là anh ph i ti p t c c i t o t t ng đ thành ng i ti n b , tr v ph c v nhân dân, ph c v Đ ng và nhà n c v...và v... Ông Toán nói ti p:

Đây là gi y thông hành t m c p cho anh đ anh dùng đi đ ng ra n c ngoài, còn đây là gi y máy bay c a hãng hàng không Pháp Air France đi t Hà n i đ n Paris. Gi y máy bay này do ng i ch c a anh mua và g i sang cho chúng tôi đ nh đ a l i cho anh dùng. Thôi chúng ta chu n b lên đ ng k o tr , anh còn có ý ki n, còn mu n phát bi u gì không?

Tôi l p b p:

Đ báo cáo cán b , đ đ th a không!

Đ ng d y ra xe chân mình b n r n, đi h t mu n v ng. Đâu có ng !

Ra đ n xe th y cán b qu n lý ch y l i:

Anh c m l y túi bánh ch ng này, đây là quà T t c a h p tác xã t ng anh, c m theo mà ăn đi đ ng.

Xe lăn bánh r l Ba Vì, bon bon trên đ ng h ng v Hà n i. Ng i trên xe mà lòng tôi l ng l ng, n a t nh n a m , m ng lo l n l n, vì ch a h n dám tin đó là chuy n th t, hai bên đ ng cây c i tr tr i, b i đ ng tung t óe theo l n bánh xe lăn, nh ng sao mình th y cái gì cũng vui t i i, cái gì cũng đ p sáng, t ng b ng nh ...T t.

M i tri n miên v i trăm nghìn ý nghĩ trong đầu, tôi không đ ý đã băng qua Hà n i lúc nào và đang trên đ ng ti n v sân bay B ch mai

Xe đ n c ng phi tr ng thì ch y ch m l i, tài x lái xe vào đ u g n nhà ga hành khách, ông Toán b c xu ng quay l i b o tôi xu ng xe theo ông vào trong làm th t c gi y t .

Tôi l i c nhanh quanh sân bay, ngoài bãi đ u xa hai ba chi c máy bay r i rác đ u, m t chi c máy bay ki u Ilouchine 14 c a Nga (l i máy bay v n t i ch hành khách l i nh đang chu n b , năm ba ng i nhân công ch y chung quanh, ng i đ x ng, ng i đi vòng phi c ki m tra. Tôi nghĩ b ng mình s đi v i chi c phi c này. Sau khi theo ông Toán vào qu y hành khách đ trình gi y t , gi y thông hành, gi y máy bay...làm xong th t c, ông Toán nói:

Thôi đ n gi r i, anh theo ra máy bay đi, anh đi m nh gi i và hãy nh nh ng gì anh đã ti p thu đ c mà c g ng tr thành ng i t t.

Đ báo cáo cán b , đ tôi xin cám n!

Mình l p b p, h i h theo sau đ năm m i ng i n a ra h ng máy bay đ u. Nhìn nh ng hành khách khác, không bi t là Vi t hay Tàu, ng i nào cũng áo b n túi, c Mao, ch c toàn là cán b đi công tác, còn mình thì ch gi ng ai v i b bà ba nâu, chân đi dép cao su Bình Tr Thiên, tay qu y túi bánh ch ng b y gi m i đ ý th y có b n cái, mình l ng th ng b c lên vào tìm ch ng i trong phi c. Nhìn anh phi công cao l n, da đ có l là ng i Nga, m c đ phi hành dân s , đi gi a hai hàng gh hành khách đ lên bu ng lái, tôi ng n ng nh l i... ngày nào!

Chi c v n t i c Illouchine 14 c a hăng hàng không Nga t t chuy n bánh ra phi đ o, ng ng l i ch th máy và sau đó c t cánh nh nhàng.

Toàn thân tôi rung m nh theo đà máy bay lặn trên phi đ o r i t t r i đ t li n và theo chi u cao bay lên, b ng d ng hai m t tôi nh m nghi n l i, ng i tôi t nhiên th y n l nh khi ch t nghĩ đ n... m t chuy n bay!!!

R i nh ng kinh hoàng, hãi hùng c a nh ng giây phút rùng r n g n 10 năm x a đ n đ n ti p di n qua tâm trí tôi nh m t cu n phim:

Tôi nh rõ chi c máy C47 tr ng ng n do tôi lái khi v t qua vĩ tuy n 17, bay là sát m t bi n xâm nh p vào b u tr i c a mi n B c, dù còn ngoà kh i c a bi n Đông, c 7 ng i trong phòng lái chúng tôi đ u b t đ u th y th n kinh căng th ng; ng i này lo l ng li c m t nhìn ng i kia, không ai nói v i ai m t l i. Khi máy bay vào sâu n i đ a, tôi còn nh lúc y kho ng h n 1 gi đêm, đ t nhiên tôi th y nh óng lên nh ánh ch p màu da cam ngay tr c m t tôi trong b u tr i nh b c màn đen, máy bay t nhiên rung gi t m nh, không h nghe m t ti ng n hay b t c m t âm thanh gì, hai tay tôi ôm c ng l y tay lái, c gi thăng b ng cho chi c máy bay, m t tôi còn thoáng th y anh M u đi u hành viên và anh Thích phi công ph ôm ch m láy nhau, r i...tôi không còn bi t gì n a!

Không bi t mãi bao lâu sau, khi th y l nh run, tôi c m m t nhìn trong đêm t i đen k t, ng i tôi nh v nát ra trăm m nh, tôi không c đ ng đ c tay chân, đau đ n t n cùng h n tôi l ng l , tôi t ng nh tôi đã ch t r i, hay đang... ch t. Sau đó đ n đ n m t lúc, tôi m i c m th y đau nh kh p c ng i, ch nào cũng đau, tôi không nhìn th y gì c , c thu h t tàn l c đ a tay qu qu ng h t ít n c b n l y đ a lên m t đ r a. N c b n nh y nh a hòa v i m t th n c m n m n trên g ng m t loang l c a tôi, “máu “ m t tôi đầy máu, tôi c m m t nhi u l n nh ng v n không th y gì, đ u tôi nh có ai c m chi c g y đ p đ u đ u, tôi l i mê man, tâm trí nh có m t kho ng tr ng r ng, ch ng còn ý ni m gì v th i gian, không gian.

Tôi cũng ch ng bi t là cho đ n bao lâu n a, mãi khi tai tôi ch t nghe v ng trong gió lao xao c a đêm khuya: Ch t tôi r i, ch t tôi r i, nóng quá, nóng quá, ch t...tôi r i!

Ti ng kêu th m thi t c a nh ng ng i đang ch t cháy! Tôi không nhúc nhích gì đ c, c m t n a ng i c a tôi đã ng p sâu d i b n l y, tôi c m m t to: xa xa cách ch tôi “đ ng” đ vài trăm th c, m t đám cháy to, l a đ b c lên ngùn ng t và nh ng ti ng thét kinh hoàng mà tôi nghe t đó v ng ra, tôi nh n a t nh n a mê, ch t l m có ý ni m r ng chi c C47 do tôi lái đã b b n r i xu ng đây và đang b c cháy!

Tôi l i mê man b t t nh cho đ n khi m choàng m t ra, lúc này đã nhìn đ c l m th y khung c nh đ ng ru ng sinh l y, đ u tôi đau nh c nh có ng i l y dao n o vào óc, r i tôi nghe rõ ti ng ng i hò hét xa xa, ti ng léo nhéo, quát tháo v ng trong gió đêm.

M t ý th c b ng d y thành ph n x c a s s ng còn p đ n nh m t đồn b y, tôi c vùng v y, nh ng i lên kh i đám sinh l y, nh ng tôi quá y u, b t l c!

Ti ng quát tháo l n l n c a đàn ông l n đàn bà càng lúc càng g n cùng v i nh ng ng n đ u c l p lòe di đ ng đ t sáng c m t góc tr i, ph n vì kh p ng i đau nh đ n v i bao nhiêu th ng tích, ph n vì quá khi p s , đ u óc tôi tê đi, cho đ n lúc h đã quát tháo m m bên tai tôi mà tôi v n đ ng im nh m t xác ch t. H hò nhau túm l y tay chân tôi, kéo tôi ra kh i sinh l y.

Lúc này tr i đã sáng t , tôi l m th y không bi t bao nhiêu ng i, đàn ông, đàn bà l nh vây quanh tôi, súng ng g y g c, h h m hê nh mu n nhai x ng, nu t s ng, ăn th t tôi tôi đau đ n s c tàn, tôi s quá, nh m m t l i, r i l m đi, v ng v ng nghe ti ng quát, ti ng ch i r a p ngoáy vào tai tôi: Coi ch ng, coi ch ng, nó hãy còn s ng, đ p ch t nó đi, đ p ch t nó đi, nó là bi t kích ác ôn c a M Di m!

Cu n phim đ n đây t nhiên t t ngay, tôi gi t mình b ng t nh d y. Tôi đang ng ng i trên chi c gh nhưng c a hành khách, máy bay đang bay êm, ti ng máy đ u đ u...trong máy bay gió nh nh ng ng i tôi đ m m hôi, t t th m c b qu n áo nâu tôi đang m c, tôi c m th y l nh, l nh n x ng s ng...v i gi c chiêm bao v a qua!

V i tay v i cái m n đ p lên ng i m i nh ra các gi y t mang theo trong ng i, l n mò móc ra xem, ngoài t gi y thông hành t m, đóng đ u đ c a B Công An Hà n i là gi y máy bay c a hãng hàng không Pháp Air France, trong đó ghi ch ng đ ng đi:Hà n i, Canton, H ng kông. Paris.

Tôi nghĩ th m trong b ng: t i sao ghé qua Qu ng đông (Canton) đó là đ t đại c a Trung c ng, n u mà lôi thôi tr ng i bi t làm sao?Mãi loay hoay v i ngàn ý nghĩ lo l ng, tôi không đ ý đ n đèn báo hi u bu c dây an toàn b t cháy, cho đ n khi ng i chiêu đãi viên đ n nh c tôi vì máy bay chu n b đáp. Phi tr ng Qu ng đông v ng tanh, l nh ng t, không th y m t sinh ho t nh n nh p nào nh các phi tr ng dân s khác, không th y m t chi c máy bay nào khác đ u sân bay, ngoài chi c máy bay tôi đang đi, t t vào b n đ u, ngay tr c nhà ga hành khách. Tôi đ c m i xu ng máy bay theo sau l t hai ba ng i hành khách khác, đi vào tr m nhà ga.

Vì đã quen v i cách th c đi l i c a các phi tr ng qu c t , tôi tìm ngay đ n qu y ti p khách đ i đi n c a Air France. Sau khi trình gi y t , gi y máy bay c a tôi cho ng i nhân viên, m t ng i t u, b p b nói ti ng Pháp, anh ta xem xong r i nói:

Hi n t i chúng tôi không có đ ng bay n i ti p (connection) gi a Canton và H ng kông, theo l trình đã đ c ch đ nh và tr ti n tr c, chúng tôi s lo li u cho anh đi Hongkong b ng đ ng xe l a, và khi đ n Hong kong anh s ti p t c l y máy bay đi Paris, anh chu n b theo tôi ra xe đ tôi đ a anh ra nhà ga xe l a cho k p gi .

Ng i trên xe theo ng i nhân viên Air France t phi tr ng ra ga xe l a, quang c nh hai bên đ ng xe ch y l ho c, nh ng tôi đâu còn tâm trí nào đ nh n xét! Nhà ga xe l a Qu ng đông th t nh n nh p n ào khác th ng, đ c ngh t hành khách và hành lý. Ng i nhân viên T u đ t tôi len l i qua đám ng i, chen chúc đ n qu y l y vé và đ a tôi lên m t toa gi a con t u đ tìm ch ng i, may m n tìm đ c m t ch tr ng g n c a s , anh ta ch cho tôi ng i xu ng và đ a tay b t tay tôi chúc may m n (bonne chance)

Khi xe l a b t đ u l nh kh nh lẫn bánh, m t ki u xe l a t th i chi n tranh 1914-18, cũng là khi tôi th y đối l , m t nh ! Ch t nh túi bánh ch ng xách tòn ten theo t khi r i Hà n i, tôi m ra l y m t cái, bóc lá, nh m nh m ăn ngon lành, th h n th ng th c h ng v c a bánh ch ng T t, m c k cho quang c nh n ào chung quanh, ti ng c i, ti ng nói “xí xí ng c n” c a các hành khách nông thôn T u ù lo i, đang chen chúc nhau trong toa tàu ch t h p.

Tr i đã x chi u, tôi không có ý ni m chính xác v th i gian, đoán ch ng là đã 4, 5 gi chi u thì xe l a t đ ng l i vì đã t i tr m ranh gi i gi a Qu ng đông và H ng kông. Sau khi xe l a ng ng h n, gi a c nh n ào nh n nháo c a hành khách, tôi th y hai ng i m c quân ph c, m t ng i Anh và m t ng i T u, tôi đoán là nhân viên c a S Di trú (Immigration) lên toa xe đ ki m soát gi y t .

Khi h đ n ch tôi ng i và sau khi xem xét gi y thông hành tôi trình ra, nhân viên ng i Anh l t qua l t l i t gi y c a tôi, xem xong r i ch m rãi nói:

V i gi y thông hành này c a CS Hà n i c p cho anh đi đ ng, vì không ph i là s thông hành chính th c, chúng tôi ch ch p nh n cho anh đi qua(transit) đ t H ng kông 24 ti ng đ ng h mà thôi, sau th i gian đó, anh ph i đi ra kh i Hong kong, n u không chúng tôi s b t gi anh và tr c xu t anh v Hà n i, anh có hi u rõ l i tôi nói không?

Tôi xanh m t, l m b m tr l i:Yes, yes Sir!

Tay run run c m t gi y thông hành ng i nhân viên Anh đ a tr l i,b ng nghĩ th m:Ch t cha

th ng nh r i, r i đây bi t lo li u làm sao?

Xe l a ng ng h n nhà ga Hong kong, hành khách chen chúc nhau đi xu ng, tôi đ t chân xu ng n n g ch s ch mát c a nhà ga, lòng t nhiên th y h hê, vui lây v i quang c nh sinh ho t c a th gi i t do! Tôi nhìn đ ng h nhà ga, đã h n 6 gi chi u, tôi v i v i len lòi ra kh i nhà ga, tìm đ ng mò v phi tr ng Kaitak vì bi t ch c đó là phi tr ng qu c t c a Hongkong “Th c p v r ng”, may là đ ng xá Hong kong đâu có xa l gì v i tôi khi tôi còn lái cho Air Vietnam và đã t ng ghé qua ăn c m b a đây. C t b c nh v a đi v a ch y, băng ngang qua các ph xá đông ngh t ng i vui nh n nh c nh T t, nh ng tôi đâu có dám đ ng chân đ th ng th c gì, v a m t v a lo sao cho k p đ n phi tr ng Kaitak đ b t cho k p chuy n máy bay Air France đi Paris.

Vào đ n phi tr ng là lúc ph xá đã lên đèn, ng i tôi m t nhòai, tôi h n h n tìm đ n qu y vé hã ng Air France, trình gi y máy bay đ đi cho k p chuy n AF 1002, c t cánh lúc 20 gi đi t Hong kong sang Paris theo nh trên b ng kh i hành (departure) mà tôi đã nhanh m t nhìn qua. Ng i nhân viên hã ng Air France sau khi ghi nh n và xem xét gi y thông hành c a tôi, anh ta nói:

Đây nhé, chúng tôi r t ti c là không th nh n cho anh đi trên chuy n bay này vì anh mang trong mình gi y t của CSBV và máy bay c a chúng tôi ph i làm transit ở Bangkok, tôi e ng i r ng nhà c m quy n Thái lan s làm khó đ cho anh, tôi khuyên anh nên nh n n i ch chuy n sau, ho c bay th ng, ho c ghé n i nào có thu n l i cho anh h n thì anh hãy đi.

C m gi y t ng i nhân viên đ a tr l i mà tôi “h i i, sao l i g p r c r i quá tr i nh th này”. Chân đi không v ng, tôi l n mò ra gh băng ng i ngh đ i, trong lòng “tr ng đánh thùng thùng”, lo âu c ngh đ n gi s b tr c xu t! Ch t có ai đ ng sau v vai tôi và m t gi ng ph n vui v nói b ng ti ng Pháp:

Ê có kh e không? Anh có ph i là anh Vân, captain Air Vietnam? Đi đâu mà ăn m c k c c không gi ng ai h t v y?

Tôi ng ngàng quay l i, m t ng i đ p trong b y ph c chiêu đãi viên hàng không t i c i đ a tay cho tôi b t:

Anh quên tôi r i sao? Tôi là Francoise, hôteesse Lufthansa nè!

Tôi ng c nhiên, s ng sùng nhìn ng i thi u ph quen quen không nói đ c m t l i, ch ta ti p t c huyền thuy n k l .

À! thì té ra là Francoise Dupuis, n chiêu đãi viên bay cho hã ng hàng không Đ c, ng i mà th i x a, lúc tôi còn lái cho Air Vietnam, đã t ng đ c tôi m i m c, ăn u ng m i khi g p nhau ở các escale Hongkong hay Tokyo...

T nhiên tôi th y tho i mái, m ng lây v i cái vui m ng v n v i, h n nhiên c a ng i x a, nay g p l i nhau, t nhiên tôi th y có can đ m đ “b c” v i nàng, đ m “ngh c a chàng” k l cu c đ i đã qua v i hoàn c nh hi n gi c a tôi cho nàng nghe. Nghe xong nàng vui v :

Anh đ ng lo, tôi s c g ng thu x p giúp anh. Anh đ a vé máy bay c a anh cho tôi, tôi s lo li u cho anh trên chuy n máy bay Lufthansa c a tôi, c t cánh đi Francfort lúc 10 gi đ m, có ghé qua Paris, có đ i u là tôi đ n anh ph i nh , khi đáp xu ng Bangkok đ ti p t xã ng và l y thêm hành khách, anh ph i gi b nh n m l i trên phi c , tôi s tìm cách thu x p n th a cho anh tránh kh i qua s ki m soát c a Thái lan, anh nh nhé. Thôi anh đi theo tôi làm th t c cho k p.

Tôi vui m ng vô cùng, l ng th ng đi theo ng i đ p mà trong lòng th m nghĩ sao l i còn may m n g p đ c c nh “thánh nhân đãi k khù kh ”.

Sau bao nhiêu gian truân tr c tr , lo l ng trên đ n đ ng đ i c a m t ng i “t cối ch t tìm v t do” cu i cùng tôi đ t chân xu ng phi tr ng Orly (Pháp) ngày 7 tháng 2 năm 1971.

